

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 42.

Z KRAKOWA DNIA 25 MAIA 1814 Roku WE SRODE.

Z Warszawy d. 17 Maja.

Dnia 15go b. m. na powszechnie żądanie, powtórzona była na teatrze narodowym, przy licznie zgromadzeniu, opera pod tytułem: *Łaska Imperatora*. Czyn dobroczynny wielkiego i wspaniałomyślnego Monarchy, w którego osobie, świat zadziwiony, widzi połączonych Alexandra zwycięzcę, i Tytusa oycę ludów, wyławiony w tej operze, najwyższe w zgromadzeniu zaydując uwielbienie, nieustannie wzniecał oklaski. Czyliż prawdziwa wielkość godnie się okazać może, tak w dobroczynności! Niebędziemy przytaczać tu treści sztuki, ogłoszona ona bowiem jest drukiem i woryginalie Niemieckim, i w tłumaczeniu Polskiem; dosyć jest powiedzieć: że wyławia jeden z czynów Alexandra I. a nieznający iey nawet wiedzą już: że czyn ten jest czynem dobrego i sprawiedliwości. Przy końcu następujące, przez tłumacza (Pańa Dmuszewskiego) oryginalnie napisane pieśni, na pochodzące z serc żądanie, po trzykroć powtarzanemi były.

Kiedora, kiedey oycy N. Imperator przy-

wołało z Syberyi, spiewa:

Gdy Monarcha pełen enoty
Wrócił mi oycy z niewoli;
Niechay mu niebo pozwoli
Pocieszyć wszystkie sieroty.
Sieroty! Stroskane plemie,
Owe nieszczęśliwe dziatki,
Które zolały bez matki—
Tracąc swę oyczystą ziemię!

Spiew innych osób:

Alexander Wielkim zwany —
Wziął tysiąc obronnych grodów,
A dla podbitych narodów,
Często przynosił kaidany.
Lecz Alexander z północy,
Wśród zwycięstw, potęgi, mocy,
Ocalając własne kraie,
Dla innych się Oycem stał.

Po dwudziecioletnim boju,
Po zwycięstwach, klęskach, wrzawie;
Bóg na świat spoyrzał łaskawie,
Dając mu sprawcę pokoju!
Pokoy z nadzieją niech wszędzie
Na nowo ludy zkoiarzy,
I niech Ten uwielbion będzie,
Kto nas tem szczęściem obdarzy.

Z Magdeburga d. 12 Maja.

Rządca wojskowy tutejszy, Jenerał Hrabia le Marois, wydał pod d. 26 Kwietnia rozkaz dzienny, w którym donosi żołniersom osady o zasady w rządzie Francyi odmianie, udzielając im odezwę tymczasowego rządu do wojska pod d. 2 Kwietnia i uchwałę senatu pod d. 3 Kwietnia.

Natychmiast handel i żegluga dozwolone zostały. Już d. 27 Kwietnia zawinęły tam pierwsze flaki z drzewem (naynagłęyszą potrzebą miasta). Od tegoż dnia dozwolono wpuszczać tam wszystkie zagraniczne gazety i dzienniki.

W głowacy kwaterze Jenerała piechoty, Hrabiego Tanenstien, z powodu wzięcia Paryża i szczęśliwych wypadków z tego ważnego zdarzenia odprawiono d. 1 b. m. publiczne nabożeństwo z *Te Deum* w kościele zamkowym, i obchod ten zakończył się wielkim obiadem u rządcy Jenerała, a w wieczor oświeceniem zamku i balcin.

D. 3 wyszedł tu znówu rozkaz dzienny, w którym nakazano osadzie zawdziężyć białą kokardę, i oraz zapowiedziano, iż d. 4 w południe doniesione icy będzie 101 z dział wystrzelań o przywróceniu na tron Burbonow, co nastąpiło. Biała chorągiew z 3 lilijami wywieszona została na wieży S. Jana. Podoficerowie i żołnierze dostali dnia tego po racyi wina, a wszyscy wojskowi, którzy za prześlapienie karności uwięzieni byli, wypuszczeni zostali. Jeperał brygady, Baron Salles, wyruchał do Paryża z zleceniem złożenia N. Ludwikowi hołdu od osady Magdeburgskiej.

D. 8 dana była na tutejszym teatrze sztuka Wilhelm Tell, a d. 10 Szturm Mag-

deburga; po skończeniu obu sztuk śpiewano z wielkimi oklaskami piosnkę ludu: "Błogosław Ci Boże w wieńcu zwyciężkim.", D. 11 dano z dział ognia na watach z powodu wjazdu Króla Ludwika d. 3 do Paryża. Wkrótce wyйдzie tu piśmko pod tytułem: *Magdeburg w czasie oblężenia w roku 1813 i 1814.*

Z Bremy d. 9 Maja.

Podług doniesień z Altony, wszystko już jest umowione względem obciążenia Hamburga przez wojska przymierzone. Wojska Francuskie powrócą do Francyi przez Bramę i Osnabruk; chorzy i ranieni przewiezieni wodą zosiłaną. Przeciechato już tedy wiele urzędników Francuzkich, którzy mówią, iż dziś jeszcze może wniyda wojska Rosyyskie do Hamburga.

Z Brukseli d. 8 Maja.

Z niestychaną radością widzieli d. 4 przed południem oficerowie Pruscy i żołnierze woz z zwycięzki i konie, które Napoleon w nieograniczonej swej dumie z bezbronnego miasta do Paryża kazał przewieść, powracające przez tutejsze miasto do Berlina. Dowódca miasta Kattégatte poszedł z wszystkimi oficerami Pruskimi przeciw temu pięknemu pomnikowi, który prowadzony jest na 12 wozach, i wprowadził go uroczyście do miasta.

Zprzymierzone Mocarstwa mianowały Barona Vincent, jenerała artyleryi w służbie N. Cesarza Austryackiego i właściciela pułku lekkiej konnicy Belgickiej, Wielkórządcą Belgii i Leodyum. Obiał on d. 5 swoje urządowanie. Dotychczasowy Rządca Baron Horst oddał mu na nadzwyczajnem posiedzeniu tymczasowej rady rządu kraju. Na temże posiedzeniu przeczytane zostało jego mianowanie przez N.

Cesarza Franciszka. Nowy Wielkorządca wydał d. 5 odezwę do ludu Belgickiego, w której oznajmuje mu, iż po zotulnospokojnych latach oderwany od Francyi żołtat i polityczny byt jego będzie za pewniony.

P. Johnson upoważnił się u Barona Vincent, jako sprawujący interessa rządu W. Brytanii.

Przybyły tu d. 3 z Paryża Królewicz Szwedzki, lultrował d. 5 wszystkie będące tu woyska Szwedzkie. Dnia tegoż popołudniu wylechał z całym gtownym swoim sztabem do Szwecyi, a dojące tu osada Szwedzkie woyska udały się wezotaf tamże w drogę.

D. 3 do 6 przybyło tu wielk woysk Saskich i gwardya z Francyi; idą one nad Ren. Pierwszy Pruski korpus pod Jeneralem Jork jest tu oczekiwany.

Z Batzen d. 26 Kwieciana.

Pedług ofstataich doniesień Oycleo Święty zaaydował się w Viterbo odzień jazdy od Rzymu. J. Świątobliwość oczekiwala na przybycie uwolnionych kardynałow, aby z nimi uroczyscie do Rzymu wiechał.

Z Paryża d. 3 Maia. (Zpoźniony artykuł.)

D. 3 Maia w roku 1789 zgromadziły się poraz pierwszy Stany Francyi, tegoż dnia w roku 1814 wrocił Król Francuzki do swej stolicy.

Dziś po obiedzie odwiedził Król NN. Cesarzow Rossyyskiego i Auttryackiego, i Króla Pruskiego. J. K. Mość powracałac przez plac Ludwika XVI dla przypatrzenia się faierwerkowi, wtany był rado memi okrzykami licznie zgrosadzonego tam ludu.

D. 3 Szwaycarscy żołnierze obiegli w pałacu Tuilleries straż.

D. 1 odwiedzili Króla NN. Cesarz Rossyyski i Król Pruski w Compiègne, a z odwiedził go N. Cesarz Auttryacki w St. Quen, z którym długo rozmawiał.

Pomiędzy wielu osobami, które d. 1 w Compiègne do stołu Królewskiego wezwane żołtaty, uwazano, oprócz Xcia Lichtenleina, który w imieniu Cesarza Auttryackiego powitał Króla, Panią Montbaisiere, (córkę pamiętnego obrońcy Ludwika XVI P. Malesherbes.)

Z Perpignanu donoszą, iż Xcie Centi umarł d. 16 Marca r. b. w roku 80 życia w Hiszpanii. Lubo prywatnie żył, miałem ią jednak, iż dwor Francuzki, jako po Xciu krwi zawodziłac żalobę.

Szanowny X. Siccard, który dla przywiązania swojego do Burbonow wpadł w miastkę u Bonapartego, doznał od Cesarza Alexandra wysokiego względu, i żołtat bowiem do stołu jego wezwany i Królewiczowi Monsieur i Xciu Berry polecony.

N. Król Pruski dowiedziawszy się, iż na przedmieściu Poissoniere zaayduje się szkoła dla ubogich dzieci i szpital dla chorzych, starał się zasięgnąć o tem dokładną wiadomość, a dowiedziawszy się, iż ten zakład utrzymuje się tylko z składek szlachetnych Kobiet, napisał do zaaydującego nim Pani Walkenaer pochlebny list i postął temu zakładowi pewną summę pieniędzy.

144 młodych Paryżanek z nayspierwszych domow, po 12 z każdego okręgu, czekały w Tuilleries na Xciną Angoulème, i złożyły jej życzenia i hołd w imieniu poci swocy. Wszystkie były biało ubrane z lilijami na piersiach i we włosach,

bez żadnych kłopotów.

— D. 5. —

Wysocy zprzymierzeni Monarchowie chcieli być świadkami wiaźdu Króla, bez dzielenia jednak z nim hołdu, który w pięknym tym dniu iemu samemu i domowi Burbonów należał. NN. Cesarze Austriacki i Rosyjski przypatrywali się wiaźdowi z okna, unikając wszelkiej powierzchowności, a wszelako nie uszli oka wdzięcznego ludu. Widziano nawet jak radość swoją łączyli z niezliczonemi okrzykami szczęśliwych Paryżanów. Król Pruski z oboma Królewiczami, synem i wnukiem, znajdował się na chorze w Metropolitanym kościele. Król nie miał na sobie najmniejszego powierzchownego znaku, nie chcąc na siebie ściągnąć uwagi. Przy wniściu Króla Ludwika do kościoła, szła także Król Pruski swoją radość.

Wczoraj w południe słuchał Król Ludwik mszy w dworskiej kaplicy. Dziś odwiedzili go w pałacu Tuilleries NN. Cesarze Austriacki i Rosyjski, i Król Pruski. Przyjechali konno z całemi świetnymi swoimi głównymi sztabami. Wszystkie znajdujące się w Paryżu zprzymierzone woyska wyśpity dziś na paradę, wyciągnęły niezmierną linią od zbrojowni aż do pałacu Tuilleries, a około godziny 4tej popołudniu przeciągnęła jazda, piechota i artylerja około okien Króla, którego otaczali NN. Cesarz Rosyjski, Król Pruski i Xżna Angouleme. Wysokie osoby znajdowały się na balkonie pawilonu Flora. Król Ludwik miał na sobie marszałkowski mundur. Przeciąganie woysk, których piękna pośawa czyniła wspaniały widok, trwało dwie godziny. W. Xże Konstanty kierował paradą. Piechota szła po 35 lu-

dzi razem. Po parady woyska rozeszły się znowu na swoje leże.

Lord Wellington przyjechał do Paryża, i znajdował się na wczorajszej parady, wraz z Lordem Castlereagh i P. Wellesley Pole.

Jenerał Baron Saken, gubernator Paryża, doniósł tymczasowemu kommissarzowi wydziału wojennego, iż bankierowie Paryżcy złożyli mu 8000 fr. które zyskali na podniesieniu się Rosyjskich papierów w pierwszych dniach zaięcia Paryża, dla rozdania ich pomiędzy raniomych Rosyanów. N. Cesarz Rosyjski rozkazał bankierom swoje ukontentowanie oświadczyć, a złożone przez nich pieniądze na 4 części pomiędzy korpusy zprzymierzonego woyska podzielić.

Korpus Jenerała Wittgensteina udał się do Kolonii, gdzie d. 12 b. m. stanie.

Angielski Jenerał Stewart dał wczoraj wielką ucztę: Cesarz Rosyjski i Król Pruski byli na niej oczekiwani.

Xże La Chatre zwołany został w Londynie przez Ludwika XVIII. jako poseł.

Zaprowadzony przez Benapartego katechizm został uchylony, a dawny dycejalny w Paryżu przywrócony.

— D. 6. —

Tymczasowa rada stanu zgromadziła się wczoraj w pałacu Tuilleries pod prezydencją Króla. Królewicz Monsieur i Xże Berry znajdowali się na tej posiedzeniu, które trwało aż do godziny 6 popołudniu.

Dziś przyjął Król hołd od całego senatu i ciała prawodawczego. Prezydentowie Barthelemy i Faulcon mieli do niego mowy.

Jenerał Bubna wyjechał z Lyonu dla obięcia dowodztwa w Piemontcie aż do przybycia Króla Sardyńskiego.

W nocy d. 25 Kwietnia przejechał Napoleon Bonaparte przez Avenion. Dotąd była jego podróż spokojną; ale w ostatniem mieście rozjątrzony lud, gdyby nie kommissarze zprzymierzonych Mocarstw, byłby gwałt na jego osobie popełnił. Przybył do Kreus pod Tulonem, i w tem samem miejscu, w którym z Egiptu przybył, wsiadł z kommissarzami zprzymierzonych Mocarstw d. 2 b. m. na fregatę Angielską i popłynął do wyspy Elby.

— D. 7. —

Dziś sławionemi zostali przed J. K. M. o god. i popołudniu w sali tronowej następujące osoby: Xiążęta, Marszałkowie, jenerałowie, prezydentowie senatu i ciała prawodawczego, grandowie Hiszpanii, urzędnicy Luwru, kardynałowie i będący przy J. K. Mci zagraniczni posłowie, a w sali pokoju: Jenerałowie dywizyjni, którzy jeszcze nie byli sławionemi, Senatorowie, arcybiskupi i biskupi, i cudzoziemcy, którzy należą do obcych dworów. W wieczor o godzinie 8 sławione były w powyższych salach damy i małżonki powyższych osób.

Królowi towarzyszył dziś na mszą, która zawsze o godzinie 12 bywa, Lord Wellington. Mowią, iż oswobodziciel ten Portugalii i Hiszpanii pozostanie się tu jako poseł przy dworze Francuzkim.

Rozkazem dnia wczorayszego rozporządził Król 1) senat i ciała prawodawcze zwołane są nie na 10 Czerwca, ale na 31 Maia; 2) posłanowiona przez Królewiczą radą wojenna jest potwierdzona, a

Marszałkowie Ney, Augereau, Macdonald i Jenerał Hrabia Dupont są iey szefami; 3) wyrok d. 4 Stycznia stanowiący korpusy ochotników jest cofniony.

Wczoray odwiedził N. Król Pruski w towarzystwie Barona Humbolda i kilku officerów tutejszą mennicę. W obecności jego wybito kilka medalow z napisem: Fryderyk Wilhelm, Król Pruski; w środku Anioł pokoju, a na drugiey stronie napis: Francya wrocona Europie. Stamtąd udał się J. K. Mość do medalni, gdzie także wybito z bardzo dobrze trafionem wizerunkiem J. K. Mci przez Gayrand rżniętym medal, z napisem Fryderyk Wilhelm, Król Pruski, odwiedzający medalnię 1814.

Pomiędzy nowemi ministrami Francuzkiemi liczą tu Xcia Benewentu, Jenerała Dessoles, P. Montesquiou, Barona Louis i P. Montciel. Mowią, iż Xcia Berthier i Marszałek Marmont mianowanemi są kapitanami gwardyi Królewskiej.

Feldmarszałek Barclay de Tolly ma ztąd d. 12 b. m. wyjechać, a nazajutrz wysocy Monarchowie.

W znaku legii honorowej umieszczone bydz ma na miejscu popiersia Bonapartego, popiersie Henryka IV. a zamiast orła 3 lilie. Napis honor i oyczyzna pozostaną.

Przeznaczają już wiele osób na dworskie urzędy przy Królu.

Za powrotem z Anglii znajdować się będą NN. Cesarz Rossyyski i Król Pruski na koronacyi Ludwika XVIII.

Kommissarzami do odebrania powracających jeńców mianowanemi przez Króla są: z Rossyi Jenerał Maurin, z Austrii Jenerał Jacquinot, z Hiszpanii i Portuga-

lii Jenerał Lorge, z Pruss, Saxonii, Szwecyi i Hanoweru Jenerał Heuin.

Poczytuia tu za rzecz osobliwszą, iż w pierwszym ciągnięciu lotteryi po powrocie Barbonow d. 5 b. m. wyciągnięte zostały Nra 1 i 90.

WW. Xiążęta Rossyyscy oglądali przed kilku dniami galeryą obrazow. O prowadzaiący ich pokazał im bitwy Alexandra wielkiego przez Lebruna malowane, i woz tryumfalny, na którym Alexander siedzący jest odmalowany. — Maie podoba się bardziey, rzekł młodszy W. Xie, tamten obraz, pokazuiąc na Alexandra, który bierze pod swoją opiekę familią Daryusza.

- Z Włoch d. 2 Maia.

Do Breścia wszedł d. 28 Kwietnia C. K. Feldm. porucznik Fenner na czele swojego korpusu woyska i w imieniu przymerzonych Mocartów obiał w posiadłość miaślo i iego obwód. Mieszkańcy okazali z tego powodu wielką radość; w wieczor miaślo i teatr były oświecone.

Włoski Jenerał dywizyi Bonfanti ułapił ztamtąd d. 25 Kwietnia.

Król Neapolitański wyjechał w nocy z d. 28 na 29 Kwietnia, w towarzystwie Ministra swojego, Margrabi de Gallo, z Bononii na powrot do Neapolu. Przed wyjazdem zaszczycił J. K. Mość orderem komanderskim obu Sycylii C. K. Jenerałow Nugent, Eckharta, Starhemberga i Geberta, tndzież Pułkownikow Prohaska i Radeckiego od huzarow, a kawalerskim tegoż orderu C. K. Májora Hrabiego Esterhazy; Rotmistrza Vloth od Radeckiego huzarow; Porucznika Barona Eckard; adiutantow Jon. Hr. Nugent Baron d'Aspre i Zath; Pułkownika Gavenda; Porucznika

Holling od Radeckiego huzarow, a żołnierzy huzarow Nagy, Ronto i Farchie, którym N. Cesarz pozwolił przyiać i nosić te ordery.

Między Margrabią de Gallo i Hrabią Mier zawarta została, względem oddania Toskanii Wielkiemu Xciu Ferdynandowi d. 20 Kwietnia umowa, mocą której d. 1 Maia oddana zostanie Toskania w takim stanie, w jakim się pod czas podpisania umowy znajduje, wyląwszy uzbroienie, żywność i ammunicyą wojenną. Wszystkie dochody i zaegóści do 1go Maia należą do N. Króla Neapolitańskiego. Woyeska Neapolitańskie ułapić mają do 1 Maia z Toskanii, wyląwszy te, któreby kommissarz W. Xcia zatrzymał, a te będą od 1 Maia kosztem W. Xcia utrzymywane i płacone. Droga przez Sieon i Rzym dla woysk Neapolitańskich jest umowiona, i tem aż do powrotu do państwa Neapolitańskiego będą żywność i podwoły kosztem W. Xcia dostarczane. Pozostali chorzy będą także kosztem tegoż W. Xcia aż do wyzdrowienia utrzymywani. Utworzona Toskańska legia pozostanie się na rozkazy W. Xcia.

D. 25 Kwietnia Jenerał Starhemberg przybył do Florencyi i z najwyższą radością ludu był przyjęty. D. 27 przybył tamże Xie Rocca Romana, Feldmarszałek, W. Koniuszy i Kommissarz Króla Neapolitańskiego, dla oddania d. 1 Maia stosownie do zawartej umowy Toskanii Kommissarzowi W. Xcia Jmci Ferdynandowi Xciu Raspigliosi.

Wenecyą i okolice zajęły już C. K. Austrjackie woyska. W portcie i zbiorowni tego miasta, oprócz znacznych zapasow okrętowych i innych towarow, dostar-

ły się zwycięzcom w ręce następujące okręty wojenne: Castiglione, Mont St. Bernard i Regentore, wszystkie trzy po 76 dział noszące, Xzniczka Bononi i Piawa, dwie niedźią okule fregaty o 44 działach, tudzież znaczna liczba brygow, galer, działowych szalup, pontonów, &c. wszystkie w najlepszym i do żeglugi zdolnym stanie. Oprócz tego na warsztacie rozpoczęte dwa okręty na 84 dział, 4 na 76 i wiele innych statków.

Przybyła do Liworna deputacya od wyspy Korsyki, udała się do głównej kwatery Lorda Bentinck, i zażądała w imieniu mieszkańców, aby ta wyspa była przyłączoną do królestwa W. Brytanii. Lord Bentinck dał im następującą odpowiedź:

"Cieszę się wraz z wami, Mci Panowie, iż przez chwalebne i szczęśliwe usiłowania waszych współziomków wyspa Korsyka wyswobodzona została z pod panowania Francuzkiego. Przetożę niezwłocznie Xciu Rejentowi żądanie, ażeby do Anglii przyłączoną została, a tymczasem przychyliając się do waszego życzenia, i jakkolwiek ważne jest przeznaczenie pod moimi rozkazami będącego wojska, posłę wam w posittku część moich wojsk. Pościągając stosownie do waszego życzenia Jenerała do tymczasowego zarządzania Korsyką, wybiore na to przeznaczenie officera, który o rocz tego że wam osobiście jest znany, będzie umiał przez swoje przymioty na wasz szacunek i zaufanie zasłużyć."

Jakoż d. 28 Kwietnia przybył do Liworna Angielski Jenerał Montresor, a na zaiutrz popłynął z wojskiem Angielskiem do Korsyki.

Oyciec S. opuścił d. 20 Kwietnia Imola i udał się przez Cesenę do Rzymu, gdzie przybycie jego zapowiedziane było d. 26 Kwietnia następującą odezwą Króla Neapolitańskiego:

"Rzymianie! Głowa Kościoła wrocena jest do stolicy Chrześcijaństwa. Rzym widzi znowu Papieża, którego nieprzytomność długo opłakiwał. Zdać się, iż Niebo chciało pobłogosławić uczuciom moicy do was przychylności, gdy wypadki wojny wprowadziły mnie w wasze mury; zdać się, iż chciało mi wynagrodzić dobro, które mogłem zrzadzić, obierając mnie, abym wam nypierwszy donosił o tak ważnem i szczęśliwem zdarzeniu. Wszystkie chrześcijańskie ludy dzielić z wami będą radość; wszystkie dziękować będą Niebu za wysokie postanowienia zprzymierzonych Monarchów względem cnotliwego Piusa VII. Osadziłem wasz kraj nie jako zdobywca, ale jako przyjaciel. Użyłem tylko moiego prawa, ażeby ulżyć waszemu losowi, ile to od tymczasowego rządu zależeć mogło, i mimo potrzeb wojny, nie pomnożyłem podatku, owszem one zmniejszyłem. Zachowaycie w pamięci waszey co dla was uczyniłem, i co chciałem uczynić. Przyiaźń Oyca S. którą wysoko sobie cenię i zawsze starać się będę ją utrzymać, iako też stosunki dobrego sąsiedztwa między moimi i jego krajami, każą mi się spodziewać, iż będę mógł dać wam więcej dowodów moicy przychylności. Sposobność okazania J. Świątobliwości wysokiego moiego uszanowania, a mieszkańcom kraju Rzymskiego być użytecznym, będzie zawsze dla mnie drogą, i zawsze z jednakową skwapliwością będę ją chwytał. — W Bo-

nonii-d. 10 Kwietnia 1814.

(Podp.) *Joachim Napoleon.*

Tenże Monarcha napisał do Ojca S. jeszcze pod d. 4 Kwietnia list następujący:
"Ojcze Święty! Cieszę się z wszystkimi wiernymi z powrotu W. Świątobliwości do Włoch, i ukazałem po wszystkich kościołach królestwa mego i wziętych przez moje wojska krajach publiczne modły dla podziękowania Bogu za to szczęśliwe zdarzenie. Życzeniem jest teraz moim, aby Głowa Kościoła w ślony Chrześcijaństwa iak najprędzey obięła swoją władzę i potrzebą dla dobra świata powagę. Gdy po oddaleniu się W. Świątobliwości z Rzymu, los oręża oddał kracie W. Świątobliwości w moje ręce, oddając je natychmiast pod władzę W. Świątobliwości, i rzekam się narzecz W. Świątobliwości wszelkiego prawa zdobycy, iakiego stałyem do tych krajów. Gdybym nieznał uczuciów Monarchów, których iestem zprzymierzyncem, względem W. Świątobliwości, czekałbym z ich strony oświadczenia, dla przywrócenia W. Świątobliwości do praw jej należnych, gdyż iak najmocniej postanowiłem nie nieczynić, co by się ich zamiarom przeciwiało; ale gdy nie mam najmocniejszy wątpliwości względem uczuciów tych wspólników myślnych Monarchów, co do ważnego tego zdarzenia, przeto pospieszam go skutecznie, ażeby w oczach Europy dał dowód głębokiego mego szanowania dla świętej Stolicy i szczerzniejszych moich uczuciów dla najwyższej Głowy Kościoła, której wysokie cnoty tak godną czynią dołżność, na którą wyniosła ją Opatrzność. Ażeby powrócić krajów

W. Świątobliwości, które rząd Francuzki na dwa departamenty Rzymu i Traziminy podzielił, naśląpił w porządku i przyzwoitą uroczystością, upraszam W. Świątobliwości, abyś mi raczyła donieść, kiedy i iak zechcesz ie obić w posiadłość. Jak tylko odbiorę od W. Świątobliwości w tej mierze wiadomość, moy Szambelan, Margrabia Montrone, który ma być oddać W. Świątobliwości moy list, odbierze zaraz pełnomocnictwo do umowienia się z osobami, które W. Świątobliwość wyznaczysz, względem potrzebnych przygotowań, a ia znaywieszem ukontentowaniem podpiszę wszystkie środki, które będą na korzyść Stolicy Świętej i osobille W. Świątobliwości sprawić mogą ukontentowanie. Pochebiam sobie także, iż W. Świątobliwość poczynisz z awy strony rozporządzenia, iakie usnasz zapotrzebne, aby rząd, który tymczasowo w Rzymie ustanowiłem, urządowanie swoje z powagą ukonczył. Członki, z których się składa, zastugnią na osobille względy przez gorliwość, iaką w dobrej sprawie okazywały. Polecam dobroci W. Świątobliwości wszystkich poddanych Rzymskich, których rząd Neapolitański wspierał, a zwłaszcza tych, którzy na honorowe odemnie znaki zastużyli: udzielone im zostały za wielką zdátmość, godne zalety usiłowania i za usługi, które więcej tyczyły się W. Świątobliwości niżeli moiego iadu. — Tymczasem proszę Boga, aby W. Świątobliwość w długie utrzymywał lata, &c. W Bononii d. 4 Kwietnia 1814.

(Pod.) Przychylny Syn
Joachim Napoleon.

DODATEK DO N¹⁰ 42. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 25 MAJA 1814 Roku WĘSRODĘ.

Z Gandwy d. 5 Maja.

D. z b. m. Jenerał Carnot (były Dyrektor, a terażniejszy rządca Antwerpii) przejechał przez nasze miasto powracając do Francyi. D. 3 i 4 przeciągnęło także wtedy kilka batalionow z 19 działami i 8 haubicami z osady Antwerpskiej do Francyi. Przechodzić także wtedy będą osady z Bergenopzom, Grawe, Mastrychtu, Julich, Naarden, Wenlo, Dewenteru, Wessel, Büderich, Keworden, Delfzyl, Hamburga. W Ostendzie oczekiwano 1600 Prussakow. Brugge jest przez Anglikow osadzone.

Z Antwerpii d. 4 Maja.

Osada Francuzka wyszła ztąd dzień rano równo z świtem. Jenerał Fauconnet, który zabrał z sobą szatunek mieszkańców, opuścił nasze miasto około godziny 8. Rządca Carnot wyjechał ztąd przed kilku dniami. Zaledwo opuścili nas Francuzi, gdy weszli tu przy radosnych okrzykach Anglicy. Jenerał Graham powitany był w bramie przez zaflegną prezydenta P. Vermeulen. Austriackiemu Jenerałowi Hrabi Kunigl, kommissarowi Mocartw

zprzymierzonych oddane zostały klucze od miasta. Wydał on następującą odezwę do mieszkańców:

"Mieszkańcy Antwerpii! Wysokie zprzymierzone Mocartwa dopięły zamierzonego swego celu. Udarują uciśnioną złoletą wojną Europę pokojem. Nie należycie więcej do Francyi; będącicie znowu Belgami; uczucia wysokich zprzymierzonych Mocartw zaręczają wam szczęśliwość. W ich imieniu odbieram w posiadłość Antwerpią; w ich imieniu osadzi wojsko Angielskie tymczasowo Antwerpią; wojsko wspaniałego narodu, który tak wiele przyłożył się do niepodległości Europy."

Z Hagi d. 4 Maja.

Dzisiejsza rządowa gazeta donosi urzędownie, iż rząd W. Brytanii wydał rozkaz, aby wszystkie zajęte na rząd w osadzie Surinam rzeczy uwolnione z pod zajęcia zostały.

Z Magescy d. 4 Maja.

Dzień rano wyszła ztąd osada Francuzka; a na ich miejsce weszły do naszego miasta i twierdzy wojska zprzymierzo-

ne pod rozkazami Xcia Koburgskiego i z największą radością przyjęte zofiaty. Pod d. 29 Kwietnia twierdza Julich, a d. 30 Landau otworzyły bramy opasującym je korpusom; ale do zupełnego uślapienia ztamtąd wojsk Francuzkich, odbywają w obu twierdzach wojska zprzymierzone i Francuzkie razem straż.

Z Londynu d. 5 Maja,

Czynione tu są przygotowania na przyjęcie zprzymierzonych Monarchow. N. Cesarz Rosyjski mieszkać będzie w pałacu Arcybiskupa Jorkskiego, N. Cesarz Außryacki w apartamentach Królewicza Xcia Kumberlandyi, w pałacu St. James, a N. Król Pruski w apartamentach Xcia Błatencyi także.

Królewski Statek Royal-Soverng z wrocony zofiat z pod brzegow Francuzkich do Dunow, skąd uda się do Boulogne dla zabrania zprzymierzonych Monarchow i przewiezienia ich do Anglii.

Zaślubienie Xciniezki Karoliny Matlis nastąpić ma pod czas bawienia tu zprzymierzonych Monarchow.

Po zawarciu pokoju Lord Wellington wyniesiony zofianie na godność Xiążęcy.

Generał Hope umarł w Baionnie na swoje rany.

Xcie Następcy Oranii bawił tu dotąd pod skromnym imieniem Kapitana Jerzego.

Z Lipska d. 11 Maja.

Na początku tego tygodnia przeszło tedy wiele pięknych koni i powozow Xcia Eugeniusza z Włoch do Monachiun

Mniemają, iż N. Cesarzowa Marya Ludwika pod czas przejazdu swego zabawi tu jeden dzień; w zamku tutejszym

przygotowano dla niej pokój. Przybędzie tu kilka oddziałow C. K. Außryackiej jazdy, które towarzyszyć będą N. Cesarzowej w podróży do Außryi.

Z Hanu d. 19 Kwietnia.

Głoszą, że nie tylko N. Cesarz Rosyjski i Król Pruski, lecz i N. Cesarz Außryacki pojadą z Francyi do Anglii, już to dla odwiedzenia tamiecznego dworu, już też dla śpiesznego ukończenia wielkiego interessu, będącego teraz w robocie. Nic nie ma być zaniedbanem, cokolwiek tylko przyłożyć się może do nadania jak największej ile można trwałości pokojowi, który teraz będzie ustalony, i do usunięcia tego wszystkiego, co by go w przyszłości nawet zmieszać mogło. W tym celu Hollandya stać się ma napotem w Europie Mocarstwem większej wagi i powiększonym Niderlandami Außryackimi. Otrzymataby przez to masę kraiu, równającą się tej, którą w 15tym wieku posiadał Xcie Karol Burgundzki Świątym zwany, który, jak wiadomo, był jednym z najpotężniejszych Xiążąt czasu swego. Außrya odstać ma Hollandyi Niderlandow (zbyt od swych granic odległych, i których bez wielkich ofiar utrzymać nie może) za stosowną summę pieniężną. Anglii, jak głoszą, przyymie opłatę iey ratami w przeciągu lat 10ciu.

Z nowej konfitycui nie zupełnie są kontenci w Paryżu. Zarzucają iey, iż iż zbyt śpieszno ułożono, że nadto jest powierchowa, i że nie oznacza dobrze stosunkow między Królem i ludem. Dodają, iż więcej myślano w niej o Senatorach, jak o innych przedmiotach, &c.

Z Lubeki d. 27 Kwietnia.

Doszła tu z pewnego źródła wiado.

mość, że Kie Chrystyan Fryderyk poślanowił rzec się rządzenia Norwegią, i powrócić do Kopenhagi. Utworzyła się bowiem przeciwko nemu mocna partya, składająca się z braci Ankerow i wielu innych, którzy życzą połączenie ze Szwecyą przy zabezpieczeniu praw ludu Norwęckiego, zwłaszcza gdy poznają, iż ieli rzeczą niepodobną z kraku tak nieludnego i potrzebującego obce pomocy utworzyć państwo niepodległe.

Rozmiste Wiadomości.

Prywatne listy donoszą, co jednak potrzebuje potwierdzenia, że Marszałek Davouli oddał d. 6 b. m. Królewskiemu Jenerałowi Fouchier nad Hamburgiem dowództwo. Mowią, iż twierdza ta d. 13 b. m. Pruskiemu Jenerałowi Gneisenau oddaną została.

Seym Szwaycarski odebrał d. 30 Kwietnia wiadomość o przybyciu Nuncjusza Papieżkiego; wyznaczył zaraz deputacyą z grona swego dla powitania onego. Tenże seym wysłał deputacyą do Paryża

dla powitania Ludwika XVIII.

Zapewniając powszechnie, iż zaraz po zawarciu pokoju z Francyą, zbierze się kongress w Wiedniu, dla ułożenia w trwałym sposobie spraw Niemiec.

Zawarcie ostatecznego pokoju, mowią Angielskie pisma, odwlecze się cokolwiek, ponieważ Ludwik XVIII. odrzucił nową konstytucyą, w której nie podobają mu się niektóre artykuły i żąda oddalenia niektórych senatorów.

Rejencya Hiszpańska mianowała Don Józefa Palafox naczelnym wodzem narodowego wojska, a namiesnikami Feldmarszałków Don Mereno i Don Zayas.

Wielka liczba znakomych Anglików wybiera się w drogę do Francyi i innych części Europy, które od kilku lat prawie zamknięte były dla Anglików.

Dnia 23 i 24 Maja 1814.

Cena zboż rolnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. zr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Pszenicy	27 —	24 —	20 —	18 —
— Żyta	20 15	19 —	18 15	18 —
— Jęczmienia	16 —	15 15	14 15	14 —
— Owsa	9 —	8 15	8 —	—
— Jagiel	45 —	41 —	38 —	36 —
— Grochu	28 —	26 —	25 —	—
— Rzepaku	—	—	—	—

DONIESIENIA.

Na Kapelańskim, przy Podgorzu pod Krakowem, znajduje się we dworze trzechletni piękny Buiak Tyrolski do sprzedania. Życzący sobie nabydź go, zechce się tamże udać, a dowie się o jego cenie.

Prezydent Muncypalności Miasta wolnego Handlu Krakowa. Gdy flosownie do Reskryptu przez JW. Prefekta Departamentu Krakowskiego pod d. 14 m. b. do Liczby 5438 wydanego, Wioski do miasta tego Krakowa należące: Dąbie, Piaski, Grzegorzki z przyległościami w trzechletnią dzierżawę, poczynając od d. 1 miesiąca Czerwca r. b. najwięcej dającemu przez publiczną Licytacyą wypuszczone zostaną, zaczem uwiadomiamy się chęć takowej arendy mający, iż Licytacya na dzierżawę wspomnianych Dobr Mieyskich w Domu Muncypalnym pod Liczbą 6 i w Biorze Prezydenta d. 31 miesiąca bieżącego Maja, o godzinie 9 zrana odbywać się będzie, oraz iż każdy z licytujących całą część roczney kwoty arendowney summy Złp. 16,165 gr. 24 prótło fisci wynoszący ustanowionej, w kwocie Złp. 1616 gr. 17 złożyć będzie obowiązany. O kondyacyach Kontraktu w Kancellaryi Kalkulatury tuleyszey każdego czasu uwiadomić się można. — W Krakowie d. 20 Maja 1814.

Zarzeki.

W wsi Radzanowie pod Buskiem w Powiecie Stopnickim leżącey pszenicy korcy 20, żyta korcy 10, siana brogow 3 i różne ruchomości, iako to: śliczki, kanapy, zwierciadła, kommody i inne, oraz prowent roczny z wsi Radzanowa d. 5 Czerwca r. b. o

godzinie 9 po południu publicznie licytowany w Dworze Radzanowskim będzie. Każdy przeto w chęci licytowania będący w wyrzeczonym terminie i miejscu, opatrzonej wadium 1000 Złp. stawiać się raczy, gdzie przed licytacją inne warunki teżże licytacyi przeczytane sobie mieć będzie. — W Krakowie d. 10 Maja 1814.

Jan Kanty Kowalski, K. T. C. P. I. D. K.

Trybunał Cywilny pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego, po wystąpieniu wniosku W. Prokuratora do wiadomości publicznej podaje, iż dobra Stężyca, Smoleń, i Zrozeniec w Powiecie Pilickim Dep. Krakowskim leżące, przez publiczną licytacją na dniu 23 Czerwca 1814 roku, o godzinie 10 rano w Krakowie w domu Władz Sądowych przy ulicy Grodzkiej pod liczbą 106 sytuowanym, przed Delegowanym W. Assessorem Dwiernicim odbywać się mającą, w trzech letnią dzierżawę wypuszczone zostaną, a to stosownie do warunków przez Deputacyą także nas y podanych, i w kancelaryi podpisarsza tutejszego Trybunału złożonych, które każdego czasu, komu o tem wiedzieć zależy, wolno jest przyrzeć. Dnia w Krakowie d. 17 Maja 1814.

*Józef Januszewicz, Sęd. Prezyd.
Badeń, Sekretarz.*

W dniu 23 Czerwca r. b. przed południem podprawać się będzie w Krzeszowie sączą licytacya Karozm i innych niektórych arend pomniejszych w Hrabstwie Tenczyńskim.

Niżej podpisany do publicznej podaie wiadomości: iż z mocy Rezolucyi Trybunału Cywilnego pierwszej Instancyi Deptu Krakowskiego dnia czwartego miesiąca i roku bieżących, do Numeru 713 zapadłej, kamienica murowana tu w Krakowie w ulicy Miodowej pod Nr. 639 stała, w połowie do Wojciecha i Krzysztofa Nowakiewiczów, a w drugiej połowie do niegdy Kazimierza Wierusiewiczów należąca, od biegłych w sztuce złotych polskich Pięć tysięcy dwieście dwadzieścia pięć groszy sześć, wraz z kotłem miedzianym w tejże kamienicy znajdującym się, i w murowanym, oszacowana, więcej dającemu w monęcie srebrnej kurant dnia dwudziestego szóstego miesiąca Maja, r. b. o godzinie 9 przed południem w kancelaryi niżej podpisanego Pisarza, tu w Krakowie w ulicy Szpitalnej pod Nrem 562 utrzymywanej przez publiczną licytacją sprzedana zostanie; życzący sobie tedy pomienionej nabyć kamienicy, w miejscu i czasie wyżej wymienionym dla oświadczenia swych podań do protokołu znajdować się raczą; na tym bowiem terminie przereczona kamienica więcej ofiarującemu pod kondycjami (które każdego czasu w kancelaryi niżej podpisanego wyżej wymienionej przeczytać można) przygotowanawczo przysadzona będzie.

W Krakowie d. 14 Kwietnia 1814 roku.

Zmocy Rezolucyi Trybunału Cyw. Krak. dnia 2 Maja 1814 do Nru 953, za Notaryusza Lichockiego nadoisnąć.

Wojciech Oleński, Notaryus. D. K.

Niżej podpisany do publicznej podaie wiadomości, iż w skutek Rezolucyi Wys. Tryb. Cyw. I. Inst. Deptu Krak. pod dniem 7 Maja r. b. 1814, do L. 972 zapadłej, ruchomości po J. p. Zuzannie z Mroczkowskich Kaliczkiej pozostałe z sukien, bielizny, pościeli, i sprzętów domowych składające się w Szkalbierzu w domu pod Nrem 21 w rynku małym sytuowanym dnia 2go Czerwca r. b. o godzinie 9 z rana i 3 po południu przez publiczną licytacją, za gotowe srebrne pieniądze sprzedawane będą.

Antoni Szalowiec, N. P. P. S.

Dnia 3go Czerwca r. b. o godzinie 9tej z rana w Słupowie pod Działoszykami w Powiecie Miechowskim leżący wsi licytacya różnych ruchomości, iako to: bydła, koni, narzędzi rolniczych i gospodarskich, srebra, tudzież 60 morgów lasu sosnowego i dębowego, ogółem lub częściami podług życzenia licytantów, którzy też drzewo w przeciągu sześciu lat wycinać sobie mogą, za gotową srebrną kurant monetę najwięcej dającemu sprzedać się mającego aż do iey ukończenia, odbywać się będzie. — Każdy przeto chęci licytowania mający w dniu i miejscu wyżej wyrażonem stawiać się raczy. Dnia w Słupowie d. 14 Maja 1814.

Jan Kanty Kowalski, K. T. C. P. J. D. K.